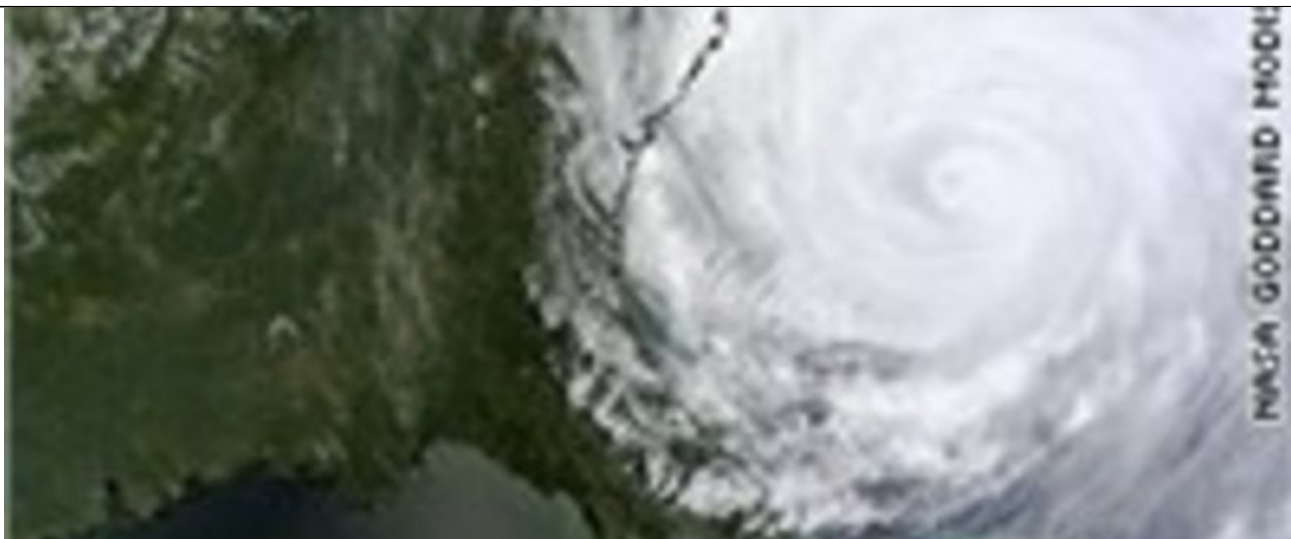

Amerikából jelentem CXII. - Vihar el?tti csend

2011 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Ma gyönyör? ver?fényes napunk volt. Elképzelni is nehéz, hogy 12 óra múlva életünk legnagyobb viharát éljük majd át. Legalábbis azt mondják. Az Irene hurrikán ezekben az órákban ér szárazföldet Észak-Karolina partjainál, még mint 2-es er?sség? hurrikán.

Az Irene hurrikán ezekben az órákban ér szárazföldet Észak-Karolina partjainál, még mint 2-es erősségű hurrikán. 200 km/h órás szelet hoz és hatalmas eszést. Miután velük végzett, holnap délután eléri Long Island és New York partjait. Ha szerencsénk van, addigra már kissé kimerülve, 1-es erősségű hurrikánként, ami óránkénti 150-160 km/h-ás, állandó, egyirányú szelet jelent, gyakorta 180-200 km/h-ás széllesekkel. Reménykedünk benne, hogy a szárazföld felett eltöltött idő alatt veszít erejéből és talán "csak" trópusi vihar lesz belőle, mely ettől független is hatalmas pusztítást fog végezni Amerika keleti partjain.

Száz éve nem volt ilyen hurrikán ezen a környéken, így a New Yorkban élők nem tudják kezelni ezt a természeti jelenséget. Ettől tart Manhattan polgármestere és tanácsadói is, így két példátlan eseményre is sort került. A történelemben először kötelezően kitelepítették Alsó-Manhattant, ezzel együtt Long Island alacsonyan fekvő partjainak lakosságát is. A másik pedig szinte az elképzelhetetlen kategóriába esik. Holnap délben leáll a tömegközlekedés a világ legnagyobb városában. Nem közlekedik a New York-i metró, nem lesznek buszok, taxik. Lezárják a Kennedy repteret is, amely valószínűleg víz alá kerül. Mindenkit arra kérnek, készüljön a legrosszabbra. Manhattan sűrűn lakott, a felhőkarcolók hatalmas ablakai életveszélyt hordoznak. Aki csak tehet, biztonságosabb helyre ment, a magasan lakókat alacsonyabb emeleten lakó szomszédok fogadják be.

Long Island partjairól is kitelepítenek mindenkit. A mi városunk is a kötelező kitelepítés alá esik. Holnap este ötig el kell hagyni a várost. Aki marad, saját felelősségére teszi. Mi holnap kora délután indulunk anyósomékhöz, akik magasabban fekvő városban laknak. Mindent viszünk magunkkal, ami pótolhatatlan, ami érték. Úgy készülünk, hogy valószínűleg elveszítjük az otthonunkat, hisz ennél kisebb viharok is komoly áradásokat okoznak a környéken. Kiűrtettük az egész alsó szintet. Embertelen munka volt. Visszük magunkkal a madarunkat is, elvégre ? is családtag.

Mindenfelé bedeszkázzák, beragasztják az ablakokat, lekötik a hajókat, mindent el kell pakolni, mert minden apró tárgy félelmetes gyilkossá válhat a tomboló szélben.

Az állatok érzik a közelgő hurrikánt. A madarunk roppant nyugtalan, rengeteg a szúnyog és roppant támadóak. A fürdőszobába sosem látott bogarak jelentek meg. Az emberekben kellemetlen érzést okoz az állatok szokatlan viselkedése.

]]>

Több napos áramkimaradásra kell számítani és készülni. Élelemmel, vízzel, elemlámpákkal, könyvvel és erősségekkel. Az élelmiszerboltok polcai kiürültek, nem lehet már kapni se kenyeret, se tejet, a konzerves polcok is szomorúan tátonganak. A legnagyobb baj azonban az, hogy lassan a benzinkutak is kimerülnek. A környéken már csak két helyen lehet tankolni, ott is csak szégyentelen pénzért. Az árak felspannolása a szükségállapot miatt jogtalan és embertelen, mégis megtörtént. Éjfélkor jártunk kint utoljára. Az emberek a házak előtt ácsorognak, beszélgetnek, várnak, reménykednek. A boltok lassan elcsendesülnek, a működő benzinkutak még azért kiszolgálják az utolsó autósokat.

A keleti part lakóinak idegeit már a keddi földrengés is kellően megviselte. Egy héten belül pedig itt a második természeti katasztrófa. Az amerikaiak azonban erősek, a vidámságuk, a pozitívizmusuk még nem lankadt. Majd meglátjuk, mi lesz hétfőn, amikor újra kisüt majd a nap és ráeszmélünk a veszteségekre, melyet máris milliárdokra becsülnék. A Tv természetesen mint mindig a félelmet, a szorongást táplálja és borzasztó költségekbe ijeszti az embereket, bár felkészülni valóban okosabb, mint tétlenül várni. Ettől független nagyon gyakran úgy érzem, túlzásba esnek. Remélem, igazam lesz.

]]>

Szeretném megköszönni nektek az aggodást, a kedves szavakat, az imákat, minden felénk irányuló pozitív gondolatot. Kérlek, ne haragudjatok, hogy nem tudok egyesével, mindenkinek válaszolni. Ameddig csak tudok, jelentkezek. Készítem a képeket, videókat. A hallgatásom azt jelenti, nincs áram, nincs Internet. Amint tudok, jelentkezek. Nézzetek be néha hírekért, képekért. Megpróbálom, amennyire csak tudom, profin küldeni a jelentéseket, innen a viharos Tengerentúlról.

]]>]]>]]>

Garbutt Katalin

<http://tinkmara.freeblog.hu/>

Szerz? a *Flag Polgári M?hely* tagja

Ajánló